त्येषा मात्रा वेदेः ॥ १०॥ ऋष यत्पश्चाहरीयसी भवति । पश्चाहरीयसी पृथुश्चोणि-रिति वै योषां प्रशंसन्ति यद्वेव पश्चाद्दरीयसी भवति पश्चाद्वैतदरीयः प्रजननं क-रोति तस्मात्पश्चाद्वरोयसः प्रजननादिमाः प्रजाः प्रजायते ॥११॥ नामिका क् वा उष्वा यज्ञस्य यङ्कत्वेदिः । अय यदेनामुक्तरां वेदेरुपिकरित तस्माङ्कत्वेदिनाम ॥ १३॥ द्वयो क् वार्र्मय प्रता म्रामुः । म्राद्त्याश्चेवाङ्ग्रिसश्च ततोरङ्ग्रिसः पूर्वे यज्ञ समभरं स्ते यज्ञ सम्भृत्योचुर्ग्यिममां नः श्वःसुत्यामादित्यभ्यः प्रब्रुक्यनेन नो यज्ञेन याजयतीत ॥१३॥ ते कृदित्या ऊचुः । उपजानीत यथास्मानेवाङ्गिसो याजयात्र वयमङ्गिर्स इति ॥ १४॥ ते क्रोचुः । न वाज्यत्र्येन यज्ञाद्पक्रमणमस्त्य-त्तरामेव मुत्यां ध्रियामका इति ते यज्ञ मंजकुस्ते यज्ञ सम्भृत्योचुः श्वःमुत्यां वे वमस्मभ्यमग्रे प्रावोचोऽय वयमग्रमुत्यामेव तुभ्यं प्रब्रूमोऽङ्गिर्यश्च तेषां नस्वध क्रोतासीति ॥१५॥ तेऽन्यमेव प्रतिप्रजिद्यः । ऋङ्गिरमोऽक् ते कृप्यङ्गिरमोऽग्रये अन्वागत्य चुक्रधुरिव कथं नु नो दृतश्चर्त्र प्रत्याद्या इति ॥१६॥ स होवाच । अनिन्या वै मावृषत सोऽनिन्येवृतो नाशकमपक्रमितुमिति तस्मार् क्रानिन्य-स्य वृतो नापक्रामेत्तऽष्टतेन सम्बःक्रियाङ्गिर्म ग्रादित्यानयाजयत्स सम्बःक्रीः ॥१०॥ तेभ्यो वाचं द्विणामानयन् । तां न प्रत्यगृह्धन्कास्यामके यदि प्रतिग्रकीष्याम इति तरु तया ज्ञस्य कम न व्यमुच्यत यदा चिणमासीत् ॥ १६॥ अयेभ्यः मूर्यं दिन-णामानयन् । तं प्रत्यगृह्णस्तस्मारु क् स्माङ्गरङ्गिसो वयं वाज्याविज्ञीनाः स्मो वयं दिल्लाया ऋषि वाऽ अस्माभिरेष प्रतिगृहोतो य रूष तपतीति तस्मात्सयः-क्रियोऽश्वः श्वेतो द्विणा ॥११॥ तस्य रुक्नः पुरस्ताद्भवति । तदेतस्य द्वपं क्रि-वते व रूष तपित वच्चश्चं श्वतं न विन्द्द्पि गौरेव श्वतः स्यात्तस्य रुकाः पुर्-स्ताद्भवति तद्तस्य द्रपं क्रियते य रूप तपिति ॥ ३०॥ तभ्यो क् वाक्ककोध । के-न मद्ष श्रेयान्बन्धना३ केना३ यद्तं प्रत्यग्रहीष्ट न मामिति सा हैभ्योऽपचक्रा-